

højtærede Minister ladet hengaa siden den Tid. Derfor var der Grund for os til at tale højt, til at tale ud af Vinduet, som Venstres Høveding Chr. Berg sagde, saa de udenfor kan høre os. Men for saa vidt de Herrer vil imødekomme os, vil møde os i Arbejdet for at begrænse Krisen og for at skabe Arbejde til de arbejdsløse, er jeg tilbøjelig til at tro, at meget af den Tid, der er forbi, og mange af de Synder, der er begaaet, maaske vil blive bedømt noget mildere, end det ellers vil ske.

Kammersgaard: Af den højtærede Finansministers Tale ved Finanslovsforslagets Fremlæggelse fremgik det, at Ministeriet havde gjort sig al mulig Umage for at spare, og Venstres ærede Ordfører (Brorsen) priste Ministeriet herfor. Ganske vist er der fra konservativ Side fremhævet, at det jo var saa som saa med Sparsommeligheden, men det skal jeg nu lade ligge. Jeg ønsker blot ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at der er et Omraade endnu, hvor der sikkert uden Skade kunde spares en Del. Jeg tænker her paa den Mængde af Skrivelser med tilhørende Udgifter til Porto, som den nuværende Forretningssang mellem Ministerierne og Befolkningen medfører til ingen Verdens Nytte. Det Spild af Tid og Penge, som disse overflødige Skrivelser medfører, repræsenterer sikkert ingen lille Sum mellem Aar og Dag og afføder i Befolkningen, tror jeg, megen Ærgrelse over det Kineseri, som hele denne Fremgangsmaade er Udtryk for. Jeg skal tillade mig at illustrere Forretningssangen med et typisk Eksempel, der er hentet fra Kirkeministeriets Omraade. Jeg vil dog forudskikke den Bemærkning, at Forretningssangen der sikkert ikke er mere omstændelig end i de andre Ministerier, men det gør jo for Resten ikke Sagen bedre. Paa en Præstegaard i Aarhusegnen tiltraadte der den 1. April en ny Forpagter, og ved den Lejlighed viste det sig aldeles nødvendigt at foretage en gennemgribende Restauration af Gaardens Kostald og Svinesti, begge Dele var nemlig fuldstændig ubrugelige. Enhver Landmand vil jo have let ved at forstaa, at det var af stor Betydning for Forpagteren at faa det Arbejde udført hurtigst muligt. Der blev derfor i et Menighedsraadmøde midt i April Maaned anbefalet og godkendt af Provstesynd, Menighedsraad og Forpagter de nødvendige Tegninger og Overslag over den Omlavning, som skulde finde Sted. Overslagssummen var for Resten 2 800 Kr. Men nu sker det, at Embedsmaskineriet bliver sat i Gang. Det begynder at knirke, og det knirker

fremdeles. Sagen gik til Stiftsøvrigheden og derfra til noget, man kalder en Formand for Præstegaardskommissionen. Denne Formand ønskede at faa indført flere Forandringer, end det oprindelige Forslag udviste. Fra Formanden gaar det tilbage til Stiftsøvrigheden, fra Stiftsøvrigheden til Ministeriet, og Ministeriet resolverer, at for saa vidt man vil gaa ind paa Formandens Forslag, vil Sagen hurtigt være godkendt. Man returnerer Sagen til Stiftsøvrigheden, fra Stiftsøvrigheden gaar den til Provsten, fra Provsten til Menighedsraadet; der bliver indhentet nye Tilbud, og saa gaar Sagen frem og tilbage fra Provsten til Biskoppen, til Formanden for Præstegaardskommissionen og tilbage igen i det uendelige, havde jeg nær sagt. Og Resultatet af denne Forretningssang er blevet det, at der indtil for faa Dage siden endnu ikke fra Ministeriets Side forelaa nogen endelig Godkendelse af Tilladelsen til denne Forandring, som var nødvendig for at kunne bruge Kostalden og Svinestien. Naar jeg siger, at Resultatet var det, maa jeg dog tilføje, at hertil kommer, at Overslagssummen er blevet forhøjet fra 2 800 Kr. til 3 100 Kr., og der er spildt en uhyre Mængde Papir, Blæk og Porto og Tid, som jeg begyndte med at sige, til ingen Verdens Nytte. Man spørger med en vis Berettigelse: Hvad gør da nu den stakkels Forpagter med sine Kreaturer og Svin under saadanne Omstændigheder? Ja, jeg kan berolige ærede Medlemmer med, at man i Aarhusegnen jo maatte være daarlige Jyder, hvis man ikke allerede havde foretaget den Ombygning, saa at Dyrene kunde faa Tag over Hovedet. (Munterhed). Ja, man har gjort det af Hensyn til Dyrene og i Tillid til, at Ministeriets Godkendelse nok vilde komme til at foreligge en Gang i Løbet af Aaret. Man vil sikkert indrømme mig, at Ordningen af den Sag har været meget omstændelig, og hvor meget mere omstændelig den endnu vil blive, tør jeg ikke spaa noget om. Men det anførte Eksempel kan sikkert suppleres med andre af lignende Art. Jeg finder derfor, der er Anledning til at spørge den højtærede Kirkeminister, om det ikke nu, da saa mange Anliggender under Kirkeministeriet skal omordnes, kan ventes, at slige Sager kan finde deres Afgørelse under en Forretningssang, der er, skal vi sige, lidt mere tidssvarende.

Med det samme vil jeg gerne bede den højtærede Kirkeminister om at drage Omsorg for, at Haandværkerne kan faa deres Penge for udført Arbejde ved Præstegaardene udbetalt hurtigere, end Tilfældet nu er. Nu er det nemlig meget ofte Tilfældet, at